

Obreria de Santa Cristina

Pocs noms podem trobar, en la llarga història de l'Obreria, amb la transcendència que ha tingut en Joan Domènech Moner en aquesta associació. Ell va succeir a l'Albert Batlle Nicolau com Obrer Major, l'any 1978, i la seva gestió es va solapar amb el càrrec de primer alcalde de la democràcia, fins el 1982. En aquesta etapa, va impulsar una reforma dels estatuts de l'Obreria, que va suposar el capgirament de l'ànima de l'entitat i l'obertura per a l'admissió de nous socis sense que fossin antics obrers (com era preceptiu fins llavors). També va col·laborar, des de fora de la junta, en la gestió per a la compra d'unes tres hectàrees de zona boscosa, ubicada al costat de la finca de l'Obreria, amb el sol objectiu de la seva preservació.

Entrà de nou a presidir l'entitat l'any 1986, fins el 1998; etapa en la qual, al capdavant de les diferents Juntes Directives, desenvolupà la relació amb municipis vinculats a Santa Cristina, tant al nostre país com a la resta de l'estat, a Itàlia, a França i a Alemanya. L'any 1987 recuperà la regata de llaguts, que va comportar l'expansió de l'esport del rem a Lloret. Impulsà la creació de beques per a estudiants, fet que va permetre, a uns quants lloretencs, cursar estudis superiors a Barcelona. Inicià el cicle de concerts d'estiu a la finca, així com diferents actes culturals. La seva aportació en la recerca històrica de l'entitat i la població ha estat impagable. Els seus articles anuals al butlletí de l'Obreria ens permeten conèixer molts aspectes inèdits de la nostra història. Va ser coautor del llibre sobre el Ball de Plaça, editat per l'Obreria. I tantes altres accions que no poden ser recollides en un text breu com aquest.

L'Obreria, com Lloret, deu a en Joan Domènech Moner, un digne i agraït reconeixement.